

Arrest

nr. 59 038 van 31 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 11 januari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Romazigeuner, afkomstig uit Gostivar en bent u Macedonisch staatsburger. U bent traditioneel gehuwd met Malikji Kjefser (O.V. 6.682.006). U werkte in Gostivar als taxichauffeur. Jullie woonden in een stad waar voornamelijk Albanezen woonden en jullie waren de enige Roma. Gezien jullie Macedonisch en geen Albanees spraken, merkte u op dat Albanezen zich aan uw taalgebruik stoorden. Op 17 augustus 2010 moest u voor uw werk naar de luchthaven van Skopje rijden. U kwam pas laat thuis en trof de voordeur open aan. Uw partner en dochtertje waren in tranen en uw partner vertelde u dat vier gemaskerde Albaneessprekende onbekenden de woning waren binnengevallen. Zij verkrachtten uw partner en stalen juwelen en geld. Omdat verkrachting een schande is binnen uw cultuur en in uw land, wilden u en uw partner niet dat het

bekend raakte en jullie besloten niet naar een arts of ziekenhuis te gaan. U en uw partner gingen ook niet naar de politie, omdat de overvallers ermee gedreigd hadden uw dochter te ontvoeren indien jullie klacht zouden indienen. Twee of drie dagen later vond u in uw postbus een dreigbrief van deze onbekende overvallers, waarin stond dat, indien jullie klacht zouden indienen, zij jullie dochter zouden ontvoeren en uw woning in brand zouden steken. Toen u de brief had gevonden, wilde u dit aanvankelijk verzwijgen voor uw partner, maar zij had intussen al gezien dat u een brief vasthield. Nadat jullie de brief samen hadden gelezen, verscheurde uw partner deze. De daaropvolgende periode tot aan uw vertrek, werden er regelmatig dreigbrieven van deze overvallers achtergelaten in uw postbus. Deze overvallers uitten telkens dezelfde bedreigingen, namelijk dat zij de woning in brand zouden steken en jullie dochter zouden ontvoeren, indien jullie bij de politie aangifte zouden doen van de overval. Omdat u zich niet meer veilig voelde en uw partner intussen zwanger was van jullie tweede kind, besloten jullie uw land te verlaten. Begin september 2010 reisde u met uw partner en uw minderjarige dochter vanuit Gostivar met de bus richting België. Eén of twee dagen later, op 5 september 2010, kwam u aan in België en u vroeg de volgende dag asiel aan. Ter staving van uw identiteit legde u volgende documenten neer: een kopie van uw internationaal paspoort, uitgereikt op 19 juni 2007 en uw Macedonisch rijbewijs, uitgereikt op 27 mei 2005 te Gostivar.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient gewezen te worden op enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw partner waardoor er getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

U beweerde dat uzelf de eerste dreigbrief vond in de brievenbus, dat u deze aanvankelijk niet aan uw partner wou tonen en dat u ze pas toonde, toen zij u met de brief zag (CGVS, p. 5). Uw partner daarentegen verklaarde dat zij de brief heeft gevonden en u nadien de brief getoond heeft (CGVS partner, p. 5). Nadat uw partner geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid, sloot zij zich bij uw versie van de gebeurtenissen aan (CGVS partner, p. 6). Een louter wijzigen van verklaringen heft de aanvankelijke tegenstrijdigheid niet op. Verder verklaarde u dat u uw partner nadat zij verkracht werd, niet naar een arts of ziekenhuis heeft gebracht, omdat jullie niet wilden dat dit bekend raakte, aangezien een verkrachting binnen jullie cultuur en in Macedonië een schande is (CGVS, p. 5). Uw partner daarentegen beweerde dat jullie samen een week na de verkrachting naar een ziekenhuis zijn gegaan voor een onderzoek op inwendige bloedingen (CGVS partner, p. 5). Nadat uw partner geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid, repliceerde zij op onafdoende wijze dat mannen niet binnen mogen en in de gang wachten (CGVS partner, p. 5). Bovenstaande bevindingen werpen dan ook twijfels op betreffende de geloofwaardigheid van de door u beweerde overval op 17 augustus 2010.

Hoe dan ook, zelfs indien geloof wordt gehecht aan de door u aangehaalde problemen, met name een gewelddadige roofoverval door vier Albaneesprekende onbekenden op 17 augustus 2010, die nadien u en uw gezin bedreigden om te voorkomen dat u van deze overval aangifte zou doen, dient er vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat de door u aangehaalde problemen verband zouden houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Uw problemen met deze vier Albaneestalige onbekenden zijn immers interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard. U verklaarde dat u, behalve met deze onbekende overvallers, voor de overval met niemand anders problemen had (noch met de Macedonische autoriteiten, noch met andere medeburgers) – behalve dan dat u de indruk had dat mensen zich soms stoorden aan uw Macedonisch taalgebruik –, dat deze onbekenden uw woning binnenvielen op zoek naar goud en geld en u en uw gezin nadien bedreigden om te voorkomen dat jullie deze overval zouden melden bij de autoriteiten (CGVS, p. 5-7). Hieraan kan nog toegevoegd worden dat het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen niet betekent dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn.

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met deze onbekenden geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië- op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst verklaarde u namelijk zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Macedonische autoriteiten (CGVS, p.7). Daarnaast stelde u dat u geen klacht bij de politie heeft ingediend omdat u meende dat de

politie u slechts kortstondig zou kunnen beschermen, omdat u na het indienen van een klacht een nog groter risico zou lopen en omdat u door de dreigbrieven onder druk gezet werd om geen beroep te doen op de politie, hoewel u dat wel liever had gedaan (CGVS, p. 7). Deze verklaringen voor het niet inroepen van de bescherming door uw eigen autoriteiten, zijn evenwel niet afdoende. Internationale bescherming kan immers pas ingeroepen worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van criminele feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien hoeft bescherming niet absoluut te zijn: bescherming impliceert immers niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd worden. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt tot slot dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

Uw internationaal paspoort en uw Macedonisch rijbewijs zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen, daar deze stukken enkel betrekking hebben op uw identiteit en uw nationaliteit. Deze staan hier niet ter discussie.

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw partner een weigeringsbeslissing heb genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeunerin afkomstig uit Tetovo en bent u Macedonisch staatsburger. U bent traditioneel gehuwd met Kuburi Ajnur (O.V. 6.682.003) en u woonde sinds uw huwelijk in Gostivar, waar uw partner als taxichauffeur werkte. Op 17 augustus 2010 had hij avonddienst. Op een bepaald moment hoorde u op de deur kloppen en omdat u dacht dat het uw partner was, opende u de deur. Vier gemaskerde personen vielen u aan en verschaften zich met geweld toegang tot de woning. Uw partner kwam pas thuis nadat de Albaneestalige overvallers uw woning al hadden verlaten. Een week na het incident ging u samen met uw partner naar het ziekenhuis voor een controle op inwendige bloedingen. Jullie gingen niet naar de politie, omdat de overvallers ermee hadden gedreigd uw dochter te ontvoeren indien jullie klacht zouden indienen. Drie of vier dagen of een week na de inval werd er door deze onbekende overvallers in jullie postbus een dreigbrief achtergelaten. Hierin stond dat zij jullie dochter zouden ontvoeren en uw woning in brand zouden steken, indien jullie klacht zouden indienen. Na het lezen van de brief verscheurde u ze. Tot aan jullie vertrek ontvingen jullie regelmatig dergelijke dreigbrieven. De overvallers uitten telkens dezelfde bedreigingen, namelijk dat zij de woning in brand zouden steken en jullie dochter zouden ontvoeren,

indien jullie bij de politie aangifte zouden doen van de overval. Omdat u zich niet meer veilig voelde en u intussen zwanger was van jullie tweede kind, besloten jullie uw land te verlaten. Begin september reisde u met uw partner en minderjarige dochter vanuit Gostivar met de bus richting België. Eén of twee dagen later, op 5 september 2010, kwam u aan in België en u vroeg de volgende dag asiel aan. Ter staving van uw identiteit en deze van uw minderjarige dochter legde u volgende documenten neer: uw Macedonische identiteitskaart, uitgereikt op 7 januari 2010 te Gostivar; uw internationaal paspoort, uitgereikt op 14 januari 2010 te Gostivar en het internationaal paspoort van uw minderjarige dochter uitgereikt op 1 februari 2010 te Gostivar.

B. Motivering

Uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw partner Ajnur Kuburi (O.V. 6.682.003). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing van uw partner werd als volgt gemotiveerd:

"Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient gewezen te worden op enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw partner waardoor er getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. U beweerde dat uzelf de eerste dreigbrief vond in de brievenbus, dat u deze aanvankelijk niet aan uw partner wou tonen en dat u ze pas toonde, toen zij u met de brief zag (CGVS, p. 5). Uw partner daarentegen verklaarde dat zij de brief heeft gevonden en u nadien de brief getoond heeft (CGVS partner, p. 5). Nadat uw partner geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid, sloot zij zich bij uw versie van de gebeurtenissen aan (CGVS partner, p. 6). Een louter wijzingen van verklaringen heft de aanvankelijke tegenstrijdigheid niet op. Verder verklaarde u dat u uw partner nadat zij verkracht werd, niet naar een arts of ziekenhuis heeft gebracht, omdat jullie niet wilden dat dit bekend raakte, aangezien een verkrachting binnen jullie cultuur en in Macedonië een schande is (CGVS, p. 5). Uw partner daarentegen beweerde dat jullie samen een week na de verkrachting naar een ziekenhuis zijn gegaan voor een onderzoek op inwendige bloedingen (CGVS partner, p. 5). Nadat uw partner geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid, repliceerde zij op onafdoende wijze dat mannen niet binnen mogen en in de gang wachten (CGVS partner, p. 5). Bovenstaande bevindingen werpen dan ook twijfels op betreffende de geloofwaardigheid van de door u beweerde overval op 17 augustus 2010.

Hoe dan ook, zelfs indien geloof wordt gehecht aan de door u aangehaalde problemen, met name een gewelddadige roofoverval door vier Albaneessprekende onbekenden op 17 augustus 2010, die nadien u en uw gezin bedreigden om te voorkomen dat u van deze overval aangifte zou doen, dient er vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat de door u aangehaalde problemen verband zouden houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Uw problemen met deze vier Albaneestalige onbekenden zijn immers interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard. U verklaarde dat u, behalve met deze onbekende overvallers, voor de overval met niemand anders problemen had (noch met de Macedonische autoriteiten, noch met andere medeburgers) – behalve dan dat u de indruk had dat mensen zich soms stoorden aan uw Macedonisch taalgebruik –, dat deze onbekenden uw woning binnenvielen op zoek naar goud en geld en u en uw gezin nadien bedreigden om te voorkomen dat jullie deze overval zouden melden bij de autoriteiten (CGVS, p. 5-7). Hieraan kan nog toegevoegd worden dat het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen niet betekent dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn.

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met deze onbekenden geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië- op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst verklaarde u namelijk zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Macedonische autoriteiten (CGVS, p.7). Daarnaast stelde u dat u geen klacht bij de politie heeft ingediend omdat u meende dat de politie u slechts kortstondig zou kunnen beschermen, omdat u na het indienen van een klacht een nog groter risico zou lopen en omdat u door de dreigbrieven onder druk gezet werd om geen beroep te doen op de politie, hoewel u dat wel liever had gedaan (CGVS, p. 7). Deze verklaringen voor het niet inroepen van de bescherming door uw eigen autoriteiten, zijn evenwel niet afdoende. Internationale bescherming

kan immers pas ingeroepen worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van criminele feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien hoeft bescherming niet absoluut te zijn: bescherming impliceert immers niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd worden. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt tot slot dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

Uw internationaal paspoort en uw Macedonisch rijbewijs zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen, daar deze stukken enkel betrekking hebben op uw identiteit en uw nationaliteit. Deze staan hier niet ter discussie.

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw partner een weigeringsbeslissing heb genomen."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw Macedonische identiteitskaart, uw internationaal paspoort en het internationaal paspoort van uw dochter, zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen, daar deze stukken enkel betrekking hebben op uw identiteit en uw nationaliteit en op de identiteit en de nationaliteit van uw dochter. Deze staan hier echter niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending ingeroepen van artikel 3 van het EVRM, van artikel 10 van het EG-verdrag en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Verzoekers zetten op geen enkele wijze uiteen op welke wijze de bestreden beslissing zou zijn genomen met schending van artikel 10 van het EG-verdrag. Dit middelonderdeel is derhalve onontvankelijk.

2.2.2. Verzoekers geven voorts artikel 3 van het EVRM weer en geven een theoretische uiteenzetting van het vertrouwensbeginsel. Zij stellen dat zij niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst, omdat het algemeen geweten is dat Roma in Macedonië een zeer achtergestelde groep vormen die vaak het voorwerp uitmaakt van pesterijen zonder dat ze hierbij op overheidssteun kunnen rekenen. Zij citeren een verslag van Amnesty International van september 2009.

Niettegenstaande het gegeven dat artikel 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552), stelt de Raad vast dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

In de bestreden beslissingen wordt op pertinente gronden en op basis van het administratief dossier, zo onder meer de gehoorverslagen en de landeninformatie die de verwerende partij ter beschikking stond, wordt besloten dat een aantal tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van het asielrelaas ondermijnen, dat geen nexus kan worden vastgesteld met de Vluchtelingenconventie omdat de aangehaalde problemen interpersoonlijk en strafrechtelijk zijn, en dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich niet zou kunnen beroepen op de bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst.

Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. In de bestreden beslissing wordt uitgebreid gemotiveerd om om welke redenen verzoekers niet zouden hebben aangetoond waarom ze zich niet konden beroepen op de bescherming van hun Macedonische autoriteiten.

Tegenover deze motivering citeren verzoekers uit een verslag van Amnesty International van september 2009 waaruit in essentie kan worden afgeleid dat het ontwerp van wet die de bescherming tegen discriminatie beoogt niet afdoende garanties biedt, zo onder meer niet op het vlak van rechtsbescherming en preventie. Voorts blijkt uit het rapport dat er geen vooruitgang werd geboekt op het vlak van de implementatie van de NAP's (National Action Plans) inzake de "Decade of Roma inclusion" en geen specifieke maatregelen werden genomen ten aanzien van de dubbele discriminatie die Roma-vrouwen en -meisjes ondergaan. Anderzijds werden wel een aantal maatregelen geïmplementeerd om de toegang van Roma-kinderen tot het onderwijs te verbeteren. Met deze gegevens, zo stellen verzoekers, werd door de verwerende ten onrechte geen rekening gehouden.

Het door verzoekers bijgebrachte rapport kan geen soelaas bieden teneinde aannemelijk de informatie waarop de bestreden beslissing is gestoeld in een ander daglicht te stellen en dat Roma niet zouden kunnen rekenen op "overheidssteun". Daargelaten de vaststelling dat het slechts om een fragment van een rapport waardoor het citaat niet in zijn context kan worden geplaatst, moet erop worden gewezen dat in het document, dat dateert van september 2009 al sprake is van een aantal initiatieven die weliswaar nog niet of niet voldoende geïmplementeerd zijn en dat de meer recente informatie waarop de verwerende partij zich onder meer steunt –met name de SBR Macedonië van 1 april 2010 met een laatste update op 2 augustus 2010 en een Progress Report van 14 oktober 2010- gewag maakt van verdere positieve evoluties op dit vlak. Verzoekers tonen derhalve geenszins aan dat de informatie van de verwerende partij niet correct zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat, en mede gelet op de vaststelling dat verzoekers de op de gehoorverslagen gebaseerde vaststellingen met betrekking tot de tegenstrijdigheden in hun relaas én de vaststelling dat de problemen van strafrechtelijke aard zijn, moet worden besloten dat de verwerende partij genoegzaam heeft beargumenteerd dat verzoekers niet hebben aangetoond dat zij aanspraak kunnen maken op de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen van de asielaanvraag heeft de verwerende partij verzoekers uitgebreid gehoord, en werden zij in de gelegenheid gesteld aanvullende bewijsstukken neer te leggen, waarna de verklaringen van verzoekers en de door hen neergelegde stukken werden beoordeeld, mede in het licht van de ter beschikking gestelde landeninformatie. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, dat de Commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te

stoelen op een correcte feitenvinding, is derhalve niet aannemelijk gemaakt, net zomin als een schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op hetgeen hierover reeds werd gesteld. Het middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS